

Die Schule der magischen Tiere Abgefahren!

Margit Auer

Ilustrații de Nina Dulleck

Copyright text și ilustrații © 2013 CARLSEN Verlag GmbH, Hamburg, Germania

Ediție publicată pentru prima dată în Germania cu titlul
DIE SCHULE DER MAGISCHEN TIERE. ABGEFAHREN!

Toate drepturile rezervate

Editura Litera

tel.: 0374 82 66 35; 021 319 63 90; 031 425 16 19

e-mail: contact@litera.ro

www.litera.ro

Școala animalelor magice. Formidabil!

Margit Auer

Copyright © 2021 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română

Toate drepturile rezervate

Traducere din limba germană: Valentina Georgescu

Editor: Vidrașcu și fiii

Redactor: Gabriela Trăsculescu

Copertă: Andreea Apostol

Tehnoredactare și prepress: Mihai Stoianov

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

AUER, MARGIT

Școala animalelor magice. Formidabil! / Margit Auer ; il. de Nina Dulleck ;

trad. din lb. germană de Valentina Georgescu. - București : Litera, 2021

4 vol.

ISBN 978-606-33-4820-4

Vol. 4. - 2021. - ISBN 978-606-33-7326-8

I. Dulleck, Nina (il.)

II. Georgescu, Valentina (trad.)

821.112.2

Margit Auer

Ilustrații de Nina Dulleck

Traducere din limba germană de
Valentina Georgescu

LITERA
București

Cuprins

Capitolul 1:	Încă patru nopți de somn	17
Capitolul 2:	Silas o dă în bară	29
Capitolul 3:	Ida și Benni îl vizitează pe Silas	38
Capitolul 4:	„Morrison, la datorie!”	53
Capitolul 5:	Rick	63
Capitolul 6:	Pregătiri pentru excursie	70
Capitolul 7:	La drum!	76
Capitolul 8:	Casa Steinfels	89
Capitolul 9:	Anunțul din gară	97

Capitolul 10:	Prima noapte în tabără	105
Capitolul 11:	La muzeul dinozaurilor	110
Capitolul 12:	Poliția pune întrebări	120
Capitolul 13:	Domnul Siegmann confiscă animalele	126
Capitolul 14:	Prima încercare de salvare	135
Capitolul 15:	Nimănui nu-i este foame	144
Capitolul 16:	Jaful!	147
Capitolul 17:	A doua încercare de salvare	154
Capitolul 18:	Un autobuz zgomotos în noapte	161
Capitolul 19:	Sydney	165
Capitolul 20:	Noaptea la muzeu	171
Capitolul 21:	Congresul oamenilor de știință	179
Capitolul 22:	Accident la cariera de piatră	194
Capitolul 23:	Seară de divertisment	200
Ultimul capitol		206

Școala Winterstein

O școală absolut normală. Absolut normală?
Aproape. Dacă nu ar exista un mare secret...

Miss Cornfield

Profesoară la Școala Winterstein. Un pic cam exigentă uneori, dar asta pentru că le vrea doar binele elevilor săi. Și știe cu exactitate care dintre ei are nevoie de ajutor...

Domnul Mortimer Morrison

Proprietarul magazinului Magic Pet.
Acolo se găsesc animale magice care pot vorbi. El însuși are unul: pe năzdrăvana coțofană **Pinkie**.

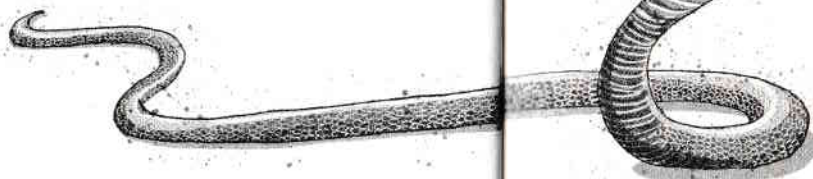
Autobuzul domnului Morrison

Cu el călătorește domnul Morrison prin toată lumea pentru a aduna animale magice.

Ashanti, veninosul Mamba negru, și Leonardo, veveritoiul tărcat

Două din multele animale cuvântătoare din magazinul Magic Pet. Asemenea tuturor animalelor magice, și ele își doresc să își găsească cel mai bun prieten...

Norocoșii!

Ida și Benni au fost primii care au primit animale de companie magice:

Ida și vulpoiul Rabat

E greu de spus care din ei este mai isteț. Ida ar afirma fără ezitare că ea, căci întotdeauna Ida le știe pe toate...

Benni și testoaasa Henrietta

Îndrăzneța Henrietta adoră aventurile de noapte. Și Benni? Henrietta îl ia mereu cu ea!

Și acesta a fost doar începutul.
Între timp, în sala de clasă a lui Miss Cornfield s-a format o adevărată grădină zoologică...

Următorii cinci copii și-au găsit și ei cei mai buni prieteni, acum și pentru totdeauna:

Jo și pinguinul Juri

Jo consideră că toate fetele sunt drăguțe. Dimineața, Jo poate sta în baie mult și bine. Lui Juri, în schimb, nu-i trebuie mult să se îmbăieze în iazul de lângă școală...

Ciochi și Peperoni, porcușorul roșcovan

Sunt prieteni la cataramă. Mai ales când vine vorba de o porție de ciocolată caldă...

Anna-Lena și cameleonul Caspar

Cu Caspar alături, timida Anna-Lena devine maestra metamorfozărilor...

Eddie și femela liliac Eugenia

Magica femelă liliac cu amuzantul ei defect de vorbire are mare grijă de Eddie cel căscat. Acum, el nu se mai împiedică atât de des în propriile picioare...

Helene și motanul Karajan

Răutăcioasa clasei și nobilul motan din Paris – o relație cu scânteii! Și după ce sfada se încheie, cei doi torc iar pașnic ca două pisicuțe...

**Multe animale, multi copii...
Oare cine urmează?**

Mortimer Morrison fluieră încântat printre dinți când văzu semnul galben de circulație de pe marginea drumului:

Atenție la canguri! Mortimer Morrison doare neapărat să aibă un cangur în magazinul lui cu animale magice! Tare inteligente mai erau animalele astea! Atât de inteligente, că fugeau numaidecât topăind când auzeau zgomot de motor... Privirea lui Mortimer se plimbă curioasă de-a lungul marginii drumului. Mult timp nu mai avea la dispoziție. Curând, feribotul avea să-l transporte cu autobuz cu tot înapoi acasă. Își aranjă mai bine ochelarii de soare pe nas și se aplecă în față, ținându-se strâns de volan.

Un câine sălbatic australian Dingo dormea încolăcit pe scaunul din dreapta. Pe bancheta din spate, un emu își întindea gâtul lung pe geam afară. Un ornitorinc moțăia liniștit, fără să fie deranjat de micul jerboa¹ ce topăia plin de viață pe burta lui. Frumoase animale magice, da, da. Mai lipsea doar un cangur!

Autobuzul înainta pe șoseaua netedă ca-n palmă. Soarele amiezii încingea pământul în timp ce arbori semeți se înălțau spre cerul de un albastru intens.

Domnului Morrison îi plăcea acest continent, care le oferea locuitorilor săi atâta libertate. În

¹ Mamifer rozător, care sare și sapă galerii, având labelle picioarelor lungi, cu trei degete (n.tr.)

regiunile slab populate ale Australiei aveai voie să faci focul oriunde doreai. Și în orașe viața era relaxată. Nu râdea nimeni dacă intrai într-o cârciumă cu o pălărie pleoștită pe cap, un fulgarin pe tine și cizme de cauciuc în picioare și cereai o halbă de bere. Salutai prietenos cu o mișcare a capului și erai deja de-al lor. Nimeni nu se mira când Mortimer își oprea autobuzul rablagit în fața unui magazin ca să-și cumpere un șort de baie și cremă de soare. Și nu părea nimeni deranjat de el când...

Acolo, în față, o turmă de canguri!

Mortimer Morrison apăsă pedala de frână, deschise brusc portiera și se repezi afară. Duse mâinile pâlnie la gură și urlă:

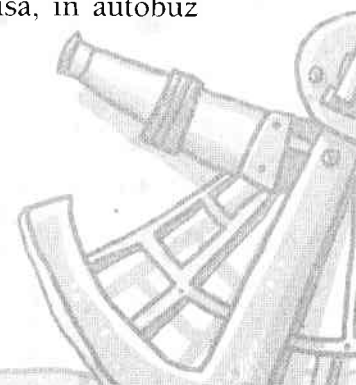
– Sunt eu! Mortimer Morrison! Proprietarul magazinului Magic Pet! Mă aude cinevaaaaa?

Turma continuă să se îndepărteze, indiferentă.

Ce să-i faci, ghinion! Mortimer Morrison se întoarse dezamăgit la autobuzul lui. Abia mai târziu observă că, prin portiera larg deschisă, în autobuz urcase un mic wombat cu nas păros².

Trecu o oră.

² Este unul dintre cele mai rare mamifere mari din lume, astăzi pe cale de dispariție (n.tr.)

Lângă o pădure de eucalipt, Mortimer Morrison opri motorul autobuzului. Era timpul pentru o pauză!

Deschise ambele portiere, ca să-și poată întinde și animalele un pic picioarele. El însuși începu să se plimbe pe o potecă bătătorită. Ce se spunea despre cangurii ăștia? Mortimer Morrison se gândi la ce știa despre aceste animale.

– Conviețuiesc în grupuri mici, în păduri mai puțin dense, murmură el. Se hrănesc mai ales cu frunze, muguri, rămurele sau cu scoarță de copac.

Se auzise cumva un foșnet?

Rămase pe loc și privi cercetător împrejur. Nimic. Dar când își răsuci capul înapoi, scoase un sunet de mirare.

– Oho-ho! rosti Mortimer încântat.

Era un koala. Un exemplar deosebit de drăgălaș, cu blăniță pufoasă și moale și cu un năsuc lucios. Stătea pe o creangă, privindu-l țintă cu ochii lui negri ca doi nasturi.

Koala începu să vorbească. Cuvintele sunau de parcă le-ar fi repetat ani la rând.

– Tu ești Mortimer Morrison? Proprietarul magazinului Magic Pet?

Când Mortimer încuviință dând din cap, animalul se mișcă. Apucă strâns creanga cu labelle de

dinainte, în timp ce picioarele din spate îi atârnav spre pământ. Asemenea unui acrobat de la circ, koala începu să se legene cu ușurință înainte și înapoi, întinzând mai întâi piciorul stâng, apoi și pe cel drept.

– Unu, doi, trei, sosesc! strigă vesel animalul magic. Își dădu drumul și ateriză exact în brațele lui Mortimer.

– Cum te cheamă? îl întrebă Mortimer, râzând.

– Eu sunt Sydney, răspunse koala. Sunt fetiță. Mi-aș dori foarte mult să vin în magazinul tău magic.

Mortimer așeză femela de koala pe umeri și se întoarse voios la autobuz. Se gândi să pornească a doua zi în căutarea unui cangur...

Capitolul 1

Încă patru nopți de somn

Când Miss Cornfield, doamna învățătoare, intră în sala de clasă în acea zi de joi, nu-și putu înăbuși un căscat prelung.

De ce trebuise Mortimer să o scoată din așternuturi în toiul nopții? Proprietarul magazinului Magic Pet se afla pe feribot, gata să debarce pe continent, în Germania. Pentru că se plictisea de moarte pe vapor, o suna neînterupt pe Miss Cornfield.

Ei, ce să-i faci, important era să ajungă sănătos acasă la sfârșit de săptămână, așa cum promisese... Miss Cornfield căscă din nou.

– Hei, Miss Cornfield, ai privit prea mult cerul înstelat astă-noapte? întrebă Jo, care se apropia de ușa clasei însoțit de un pinguin. Zâmbi năstrușnic, iar pinguinul găgâi și el obraznic.

– Sau v-ați plimbat sub clar de lună? interveni Silas, prietenul lui Jo. Ba nu, știu! În nopțile cu lună plină vă transformați în vârcolac, nu-i așa? Într-unul magic, desigur... Silas îl înghițotea pe Jo în coaste și izbucni în râs.

– Foarte amuzant, Silas, răspunse învățătoarea. Era mult prea obosită pentru a-i pune la punct. Din păcate, n-am avut o seară chiar atât de interesantă. Mai întâi v-am corectat testul de mate, apoi am avut o videoconferință cu...

– ... domnul Morrison? strigă entuziasmată Ida, care tocmai atunci intra în clasă împreună cu vulpoiul ei, Rabbat. Încă nu s-a întors? Urmează să primim curând noi animale magice? Coditele Idei tresăriră de bucurie. Cred că dumnealui, continuă

Ida, arătând spre Silas, ar trebui să își primească, în sfârșit, binemeritul limax. Sau o rămă. Sau poate o tarantulă?

– Tare! răspunse Silas, împingând-o intenționat pe Ida, când trecu pe lângă ea. Orice-ar fi, mai bine decât vulpoiul tău jigărit. Sau decât țestoasa aia tristă a ta! îi strigă el lui Benni, care apăruse în prag cu o cutie de pantofi la subraț.

Benni se făcu roșu ca racul.

– Prostule, mormăi el.

– Inspiră, expiră, se auzi o voce subțirică din cutia de pantofi. Nu te enerva din cauza lui!

Vocea era, desigur, a Henriettei, țestoasa magică a lui Benni.

– Cartonaș galben, Silas! spuse Miss Cornfield tăios. Când venea vorba despre animalele magice, nu era de glumit cu ea.

Clasa lui Miss Cornfield avea 24 de elevi. Doisprezece băieți, douăsprezece fete. Unii copii, printre care și Ida, Benni și Jo, primiseră deja animale de companie magice. Toți ceilalți așteptau cu